

Straßburg, 22. Februar 1548

An Johannes Oporinus

UB Basel, Fr. Gr. I 11, fol. 149 r-v.
Steinmann Nr. 650.

S. P. D. Post nonnullas, quae hisce diebus obiectae mihi fuerunt, molestias, eâdem hora dupli gaudio sum recreatus, Oporine humanissime. Nam quum Domitianam Pausaniae conuersionem, paucis lineolis exceptis, cum graeco exemplari totam contulisse et emendassem, labore sanè non minore quam si ipse de integro vertissem, afferuntur mihi tuae literae, diu quidem illae expectatae, et propter tantam moram penè desperatae. Scribis autem de duabus conditionibus, quae non tam stipendio quam aetate puerorum, et locis in quibus viuendum sit, distinguantur. Quid vero agendum aliud, Mi Oporine, nisi vt et tuae de me sollicitudini gratias maximas agam, referam vt potero, et Pindaricum illud dicam, ἐν παρ' ἐσθλὸν σὺν δύο κακὰ δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι? Si D. Höchsteteri agnati plus in literis profaecissent, aut alteri diutius Basileae manerent, faelicem me crederem. Iam vero et μετὰ γραμματικῆς βαρυμόχθου βουλευτὴν νεκύων εἰς ἀδην iέναι (vt graeculus quidam lusit) incommodum est, et longinquam profectionem hoc tempore, cùm valetudo parum firma, tum studiorum amor, dissuadere videntur. Praeferenda tamen (vt et tu censes) videtur Paedagogia de qua primum scripsisti. Cras igitur, fortunante deo, in thermas abibo, vos interim τί ἀν κιθαρίσειν ὁ ἀπόλλων cognoscetis. qui si vobis erit ὁμόφηφος, vester ero, sin minus, cognoscendum restabit, quid magnificus D. Schertlinus polliceatur. D. Rehlingerum, nescio quò profectum necdum reuersum, frustra domi quaesiui. Is die abhinc decimo sexto, eâdem ista de re diligenter mecum egit, cui propter tuarum literarum expectationem, promittere nihil potui. Fasciculum literarum, quas Argentinensi aurigae, quem Georgium calcearium (nisi fallor) dicunt, dedi, tandem accepisse te puto, quod hac de causa factum velim potissimum, e me immerito (quanquam pro candore tuo id minime facis) vel ingratitudinis vel negligentiae condemnares. Vtinam Argentinae te conuenire possem, antequam Francofordiam ires, sed si temporis angustijs excludemur, post tuum redditum, aequa, vt spero, commode idem fiet. Nam ἔρμοῦ τοῦ ἀγοραίου in istis nondiuis πανήγυριν spectare mihi, vix opinor licebit. D. Paulo Höchstetero me commendabis, et meo nomine gratias ages propter honorificum eius de me iudicium. Ipse ei (vt par esset) rescriberem, nisi et serius lituras vestras accepissem, et componenda mea supellectile occupatus, ad virum ignotum, scribere incultius erubescerem. Te et literas et ineptias meas boni consulere, et bona fide renunciaturum omnia scio. Vale. Argentinae 22 Februarij Anno 48.

Hiero[nymus] Wolfius T[uus] .